

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/250/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112233411
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112233411.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Jozef Turza, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13C/243/2012-62 zo dňa 7. januára 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol (v poradí I. výrok), žalobu v celom rozsahu zamietol (v poradí II. výrok), odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal (v poradí III. výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil proti odporcovi podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len „zák. č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti.

Pokiaľ navrhovateľ podal v priebehu konania návrh na jeho prerušenie v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), okresný súd dospel k záveru, že nie je daný dôvod na prerušenie ani podľa jedného z vyššieho označených ustanovení zákona. Otázka zákonného sudcu bola vyriešená rozhodnutím krajského súdu, ktoré je rozhodnutím konečným, čo znamená, že rozhodnutie vo veci samej nezávisí od žiadnej otázky, ktorú by súd nebol v tomto konaní oprávnený riešiť. Prerušenie konania by bolo navyše v zjavnom rozpore s účelom samotného návrhu na začatie konania.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc viaceré ustanovenia zák. č. 514/2003 Z. z. a zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok) uviedol, že po vykonanom dokazovaní nemal preukázaný základný predpoklad, a to nesprávny úradný postup súdu v exekučnej veci, ktorá sa viedla na základe návrhu navrhovateľa ako oprávneného. Z exekučného spisu sp. zn. 24Er/5342/2010 mal preukázané, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, na základe ktorého vydal exekučný súd poverenie pre súdneho exekútora dňa 31.05.2011. Nakoľko žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 22.12.2010, na daný prípad bolo potrebné aplikovať ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010, podľa ktorého sa zákonná 15-dňová lehota na vydanie poverenia nevzťahuje, ak ide o exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok. Navyše nedodržanie zákonných lehôt sa nepovažuje

vždy a automaticky za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Musí ísť o významné prietahy v konaní, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné, resp. musí ísť o neefektívny postup. V tomto smere okresný súd odkázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (napr. I.ÚS 16/2002, resp. I.ÚS 63/2000). V ďalšej časti odôvodnenia uviedol, že v exekučnom konaní bol súd povinný skúmať, či vykonávaná exekúcia nie je v rozpore so zákonom, nakoľko exekučným titulom bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskej veci. V tejto súvislosti uviedol, že pre rozhodnutie súdu o žiadosti o udelenie poverenia nie je postačujúca len žiadosť, ale aj ďalšie podklady, ktoré príslušným súdnym exekútorom nie sú súdu zasielané. Súd nie je administratívny orgán, ktorý automaticky udelí poverenie na vykonanie exekúcie na žiadosť exekútora. Ide o súdne rozhodnutie, ktoré musí vychádzať z objektívneho zistenia a posúdenia. Vzhľadom na to, že pre také rozhodnutie súd nemá k dispozícii všetky potrebné podklady a vzhľadom aj na závažnosť a obtiažnosť veci v súvislosti so zvýšenou ochranou spotrebiteľov, nie je možné dodržiavanie zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na udelenie poverenia. Hoci je táto lehota daná zákonom, vzhľadom na všetky skutočnosti a s poukazom na zvýšenú ochranu spotrebiteľa, prípadné jej nedodržanie nie je závažné, resp. nie je tak závažné, ako by na druhej strane bolo závažné porušenie ochrany spotrebiteľa. Závažnejšie by tak bolo porušenie povinnosti chrániť spotrebiteľov. Okresný súd teda posúdil, že nevydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote bolo síce porušením zákona, ale z objektívnych dôvodov, prihliadajúc na zvýšenú ochranu spotrebiteľa. Takéto konštatovanie je dostatočným zadosťučinením. Okresný súd ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ navyše ničím nepreukázal majetku škodu, ani nemajetkovú ujmu. Tvrdená škoda nemá bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť s rozhodnutím exekučného súdu a navrhovateľom tvrdenými prietahmi. Navrhovateľ najmä nepreukázal, že bez vydania rozhodnutia exekučného súdu, bez tvrdých prietahov, by nebolo došlo k vzniku tvrdenej škody. Navrhovateľ teda nepreukázal splnenie ani jednej podmienky zodpovednosti za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z. z., a preto jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti, hoci riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. I napriek tomu, že v texte žaloby uviedol skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť, tento sudca vec prejednal a o nej rozhodol. K tvrdeniam odporcu nemal možnosť vyjadriť sa, pričom okresný súd pri svojom rozhodnutí z týchto tvrdení vychádzal. Konečné rozhodnutie vo veci vylúčeným sudcom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. okresný súd rozhodol bez toho, aby mu umožnil s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci. Ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť. V danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Ak tak okresný súd postupoval, porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces. V prípade ak odporca nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k návrhu, mal okresný súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie. Pokiaľ okresný súd zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej nedôvodnosti ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a výdajov. Okresný súd pri svojom rozhodnutí tiež nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k prerušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Napadnutý rozsudok je vnútorne rozporný, nakoľko napriek tomu, že okresný súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanvej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie

rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávaniu veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 07.01.2014, keď právny zástupca navrhovateľa prevzal predvolanie dňa 13.11.2013. Navrhovateľ síce mailovým podaním zo dňa 20.12.2013 požiadal o zrušenie pojednávania a zároveň o prerušenie konania (z dôvodu, že sa podaním sťažnosti na Ústavný súd SR chce brániť proti rozhodnutiu o nevyhlásení sudcov), s ktorou žiadosťou sa však prvostupňový súd riadne a náležite vysporiadal v rámci rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 5NcC/380/2013-23 zo dňa 31.05.2013, ktorým konajúca sudkyňa nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 13C/243/2012. S odkazom na vyššie uvedené uznesenie Krajského súdu v Žiline potom neobstojí ani námietka navrhovateľa, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť.

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku navrhovateľa, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkaz vykonal, neodňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil) sám zbavil. Námietka navrhovateľa, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení odporcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Ako nepravdivá sa preukázala námietka navrhovateľa, že okresný súd v danej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Zo spisového materiálu je zrejmé, že na prejednanie veci bolo riadne nariadené pojednávanie a to na deň 07.01.2014, ktoré bolo i vykonané, o čom svedčí zápisnica o pojednávaní z vyššie uvedeného dňa, ktorá je riadne zažurnalizovaná v súdnom spise. Nakoniec neobstojí ani námietka navrhovateľa, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevyvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ako vyplýva z odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku (strana 8-10) okresný súd podrobne uviedol skutkové závery a svoje právne úvahy vo vzťahu k prejednávanej veci, keď zároveň konštatoval porušenie práva (v súvislosti s nedodržaním 15-dňovej lehoty pre udelenie poverenia), ale zároveň podrobne vysvetlil, na základe akých skutočností nemal preukázané splnenie predpokladov zodpovednosti štátu podľa zák. č. 514/2003 Z. z.

Odporcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.